

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Unde Și Cum](#) > [Costuri](#) > [Austria](#)

Costuri

Conținut furnizat de
Austria

Austria

Această pagină vă oferă informații privind costurile procedurilor judiciare în Austria.

Cadrul legislativ care reglementează onorariile profesilor juridice

Avocați

Ca regulă generală, Codul avocaților din Austria (*Rechtsanwaltsordnung*) prevede că onorariile plătite avocaților pentru serviciile prestate de aceștia pot fi convenite în mod liber între client și avocat.

Onorariile se pot calcula pe baza unui tarif orar sau sub formă de onorariu fix (forfetar). Onorariile forfetare nu variază în funcție de serviciile individuale prestate sau de timpul lucrat pentru prestarea acestora. În cazul în care nu se stabilește în mod expres un onorariu, se consideră că s-a convenit asupra unui nivel rezonabil al remunerației.

Codul austriac de procedură civilă (*Zivilprozessordnung* – ZPO) și Legea privind cuantumul onorariilor avocaților (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) prevăd că, în procedurile civile, instanța trebuie să stabilească, în decizia privind cheltuielile de judecată, partea din cheltuieli pe care partea căzută în pretenții trebuie să o ramburseze părții care a avut câștig de cauză. Aceste cheltuieli sunt calculate în funcție de valoarea obiectului litigiului, precum și în funcție de durata și de natura serviciilor prestate.

În procedurile penale, regula generală este că orice persoană (un inculpat, o parte care introduce o cerere de acuzare privată sau o victimă care se constituie în parte civilă într-o procedură penală) care a angajat un avocat să o reprezinte trebuie să suporte costurile aferente. Acest lucru este valabil și atunci când avocatul apărării a fost desemnat de instanță, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea de asistență judiciară. De regulă, costurile diferă în funcție de tipul și de structura instanței competente [de exemplu, o instanță cantonală (*Bezirksgericht*), o instanță la nivelul landului formată dintr-un singur judecător (*Landesgericht mit Einzelrichter*in*), o instanță formată din judecători consultanți (*Schöffengericht*), sau o curte cu jurați (*Geschworenengericht*)].

Executori judecătorești

Remunerația pe care o primesc executorii judecătorești (*Gerichtsvollzieher*) pentru activitățile lor este prevăzută în partea 6 din Codul privind executarea (*Exekutionsordnung*) (articolul 454 și următoarele din Codul privind executarea). Legea prevede și un onorariu pentru acțiunile de executare (*Vollzugsgebühr*) pe care creditorul solicitant trebuie să îl achite la depunerea cererii de executare, împreună cu un onorariu fix (*Pauschalgebühr*) stabilit în Legea privind taxele judiciare (*Gerichtsbührengesetz* – GGG).

Onorariul pentru acțiunile de executare ([articolul 455 din Codul privind executarea](#)) face parte din costurile procedurilor de executare. În decizia cu privire la cheltuielile de judecată, instanța poate dispune rambursarea de către debitor a onorariului pentru acțiunile de executare în cazul în care creditorul solicită acest lucru.

Executorul judecătoresc are dreptul, de asemenea, la remunerație pentru colectarea plăților. Aceasta poate fi dedusă din suma plătită ([articolele 457 și 462 din Legea privind onorariile pentru acțiunile de executare](#)).

Costuri fixe

Costuri fixe în procedurile civile

Costuri fixe pentru justițiabili în cadrul procedurilor civile

Taxele judiciare percepute pentru apelarea la serviciile instanțelor iau forma fie a unei taxe fixe, fie a unei taxe stabilite ca procent din baza de evaluare. Nivelul acestor taxe depinde de natura cauzei și de valoarea obiectului litigiului (care este stabilită în funcție de valoarea monetară a obiectului cererii), precum și de numărul părților. În cazul în care există mai mult de două părți, se poate adăuga a suprataxă pentru părți multiple cuprinsă între 10 % și 50 %, în conformitate cu articolul 19a din Legea privind taxele judiciare.

Etapa procedurilor civile în care trebuie achitate costuri fixe

Pentru procedurile civile în primă instanță se va achita o taxă judiciară fixă (forfetară) la depunerea cererii. Taxa se achită o singură dată, indiferent de stadiul procedurilor la această etapă și indiferent dacă acțiunea conține una sau mai multe pretenții sau se referă la mai mult de o persoană și acoperă toate procedurile în primă instanță. Dacă măsurile reparatorii solicitate sunt extinse pe parcursul procedurilor, pot să survină taxe suplimentare. Acestea trebuie să fie achitate la depunerea memoriilor. În cazul în care măsurile reparatorii solicitate sunt extinse în timpul unei ședințe de judecată, taxa trebuie să fie achitată în momentul în care este înregistrată extinderea cererii. În ceea ce privește procedurile în instanța de apel sau de recurs, taxa trebuie achitată în momentul depunerii cererii de introducere a căii de atac [articolul 2 alineatul (1) din Legea privind taxele judiciare]. În mod excepțional, în cadrul procedurilor necontencioase, se achită uneori o taxă pentru pronunțarea hotărârii, mai degrabă decât o taxă pentru depunerea cererii.

Costuri fixe în cadrul procedurilor penale

Costuri fixe pentru justițiabili în cadrul procedurilor penale

În principiu, în cadrul procedurilor penale nu se achită taxe judiciare. Numai în cazul procedurilor de acuzare privată se percep taxe pentru depunerea cererilor de inițiere sau de continuare a procedurilor penale și pentru introducerea căilor de atac și a plângerilor privind nulitatea formulate de partea care inițiază acuzarea privată.

Etapa procedurilor penale în care trebuie achitate costuri fixe

Costurile fixe trebuie achitate la depunerea cererii care declanșează aplicarea taxei.

Costuri fixe în procedurile constituționale

Costuri fixe pentru justițiabili în cadrul procedurilor constituționale

În temeiul articolului 17a articolul (1) din Legea privind Curtea Constituțională (*Verfassungsgerichtshofgesetz - VfGG*), taxa este de 240 EUR.

Etapa procedurilor constituționale în care trebuie achitate costuri fixe

Costurile fixe trebuie achitate la începutul procedurilor.

Obligații de informare care revin avocaților și consilierilor juridici

Drepturile și obligațiile părților

Ca regulă generală, avocații au obligația de a-și informa clienții cu privire la modalitatea în care vor fi calculate onorariile și la costurile la care aceștia se pot aștepta. Articolul 15 alineatul (2) din Orientările privind exercitarea profesiei de avocat (*Richtlinien für die Ausübung des Rechtsanwaltsberufes - RL-BA 2015*) recomandă că, atunci când acceptă un nou mandat, avocații trebuie să își informeze clienții cu privire la baza de calcul utilizată pentru perceperea onorariului și la dreptul avocaților de a primi plăți intermediare. Cu excepția cazului în care s-a convenit asupra unui onorariu fix (forfetar), clientul are dreptul, la intervale de timp rezonabile, să solicite o

situație intermediară a plăților sau un raport al serviciilor deja prestate, sau, în cazul în care s-a convenit asupra unui onorariu pe bază de tarif orar, o situație a numărului de ore deja dedicate cauzei. De asemenea, înainte de numirea avocatului, ar trebui încheiat un acord care să prevadă data de începere a efectuării plăților și frecvența plăților intermediare.

Surse de finanțare a costurilor – temeuri juridice

Unde sunt disponibile informații cu privire la onorariile avocaților în Austria?

Normele legale privind obligația de a suporta anumite costuri în procedurile civile contencioase (inclusiv în materie comercială) se regăsesc în §§ 40-55 din Codul de Procedură Civilă. Procedurile necontencioase (de exemplu, procedurile în materie de dreptul familiei, în special divorțul prin acordul soților, sau litigiile referitoare la dreptul de încredințare a copilului, drepturi de vizitare sau cereri privind obligația de întreținere) fac obiectul unor norme distincte cu privire la obligația de a suporta anumite costuri. Normele generale în materie sunt prevăzute la articolul 78 din Legea privind procedurile necontencioase (*Außerstreitgesetz – AußStrG*). Excepțiile de la respectivele norme generale se aplică, între altele, în procedurile referitoare la custodie și la dreptul de vizitare și în procedurile privind pensia alimentară pentru minori. Costurile în procedurile penale sunt reglementate de articolele 380-395 din Codul austriac de procedură penală (*Strafprozessordnung – StPO*). Taxele judiciare (taxe judiciare fixe) sunt stabilite în Legea privind taxele judiciare.

O prezentare generală a onorariilor pe care le pot percepe avocații este oferită în broșura de informare online disponibilă pe site-ul [Baroului din Austria](#) (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). De asemenea, informații generale pot fi obținute prin platforma interministerială [oesterreich.gv.at](#), la: *Leben Themen > Dokumente und Recht > Zivilrecht > Zivilverfahren* [*Living Topics > Documents and Law > Civil Law > Civil Procedure*].

Informații generale privind taxele judiciare sunt disponibile pe site-ul: [oesterreich.gv.at](#). Textele legilor (cum ar fi Legea privind taxele judiciare și normele privind cuantumul onorariilor) sunt disponibile gratuit prin Sistemul de informații juridice al Republicii Austria [Rechtsinformationssystem des Bundes – RIS](#) pe site-ul Cancelariei Federale.

În ce limbi sunt disponibile informații cu privire la sursele de finanțare a costurilor în Austria?

În limba germană.

Unde sunt disponibile informații cu privire la mediere?

O listă a mediatorilor (menținută de Ministerul Federal al Justiției) este disponibilă pentru publicul larg pe un [site](#) dedicat medierii.

În ceea ce privește justiția reparatorie în procedurile penale, informații cu privire la medierea între inculpat și victimă (*Tatausgleich*) sunt disponibile pe site-ul [NEUSTART](#) (inclusiv în limba engleză).

Unde sunt disponibile informații suplimentare privind costurile?

Informații disponibile online privind cheltuielile de procedură

Informații cu caracter general despre sistemul judiciar din Austria, costurile judiciare și Ministerul Federal al Justiției se găsesc pe site-ul [judiciar oficial al Austriei](#) și pe site-ul [oesterreich.gv.at](#), care oferă informații într-un format accesibil pentru cititori.

[Sistemul de informații juridice al Republicii Austria](#) pune la dispoziție textele următoarelor legi [ÖS1]:

- Legea privind taxele judiciare (*Gerichtsgebührengesetz – GGG*)
- Legea privind dreptul la onorarii (*Gebührenanspruchsgesetz – GebAG*)
- Codul avocaților (*Rechtsanwaltsordnung – RAO*)
- Legea privind cuantumul onorariilor avocaților (*Rechtsanwaltstarifgesetz – RATG*)

Textul Criteriilor generale privind onorariile avocaților (*Allgemeine Honorar-Kriterien für Rechtsanwälte – AHK*) este disponibil pe portalul [Asociației Barourilor din Austria](#).

Unde sunt disponibile informații cu privire la durata medie a diferitelor proceduri?

Pentru acest tip de informații contactați direct Ministerul Federal al Justiției din Austria.

Unde sunt disponibile informații privind costurile totale medii ale unei anumite proceduri?

Taxele judiciare care trebuie achitate pentru fiecare tip de procedură sunt prestabilite (prin Legea privind taxele judiciare). Acestea pot varia în cazul în care valoarea obiectului litigiului crește sau scade. Instanța se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată, stabilind costurile care trebuie achitate de partea căzută în pretenții părții care are câștig de cauză în cadrul procedurilor civile (onorariile avocaților, onorariile experților, costurile de traducere și interpretare). Instanța își întemeiază decizia pe Legea privind quantumul onorariilor avocaților (pentru onorariile avocaților) și pe Legea privind dreptul la onorarii (pentru onorariile experților, traducătorilor și interpreților). Costurile sunt bazate în principal pe quantumul cheltuielilor efectuate și pe timpul lucrat. Prin urmare, nu se poate indica o sumă specifică dinainte. În principiu, onorariul achitat avocaților de către clienți poate fi convenit în mod liber între aceștia.

Taxa pe valoarea adăugată

Unde sunt disponibile informații cu privire la TVA? Care sunt cotele aplicabile?

Serviciile avocaților fac obiectul taxei pe valoarea adăugată. În Austria, cota de TVA este de 20 %. Ca și în cazul altor cheltuieli, aceasta trebuie achitată avocaților separat, astfel cum se prevede la articolul 16 din Legea privind quantumul onorariilor avocaților și la articolul 17 din Criteriile generale privind onorariile avocaților. Quantumul onorariilor prevăzut în Legea privind quantumul onorariilor avocaților și în Criteriile generale privind onorariile nu include taxa pe valoarea adăugată.

Asistență judiciară

Pragul de venit aplicabil în domeniul justiției civile

Eligibilitatea pentru asistență judiciară (*Verfahrenshilfe*) nu se bazează pe un prag al venitului stabilit prin lege. În procedurile civile (și în cauzele comerciale), asistența judiciară este reglementată de Codul austriac de procedură civilă. Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică, *mutatis mutandis*, în procedurile necontencioase. Decizia de acordare a asistenței judiciare este luată de tribunalul de primă instanță.

Nu se acordă asistență judiciară în cazul în care acțiunea în justiție sau apărarea avută în vedere pare în mod evident șicanatoare sau lipsită de șanse de reușită. Instanța hotărăște care dintre beneficiile enumerate în continuare urmează a fi acordate în fiecare caz în parte.

În Austria, asistență judiciară poate include:

1. scutirea temporară de la plata taxelor judiciare, a remunerației martorilor, a onorariilor experților și ale interpreților sau traducătorilor, a costului eventualelor anunțuri publice necesare, a costurilor unui administrator fiduciar și a oricăror cheltuieli efectuate de reprezentantul sau de avocatul desemnat de către instanță;
2. reprezentarea de către un avocat.

În termen de 3 ani de la încheierea procedurilor, părților care au beneficiat de asistență judiciară li se poate solicita să ramburseze, integral sau parțial, suma aferentă asistenței judiciare, în cazul în care situația lor financiară s-a schimbat și, în prezent, au posibilitatea de a efectua aceste plăți fără ca acest lucru să le afecteze resursele necesare pentru un trai decent.

Pragul de venit aplicabil inculpaților și victimelor în domeniul justiției penale

Nu se aplică un prag financiar fix pentru a stabili dacă un inculpat sau o victimă, sau un reclamant parte civilă, se califică pentru asistență judiciară. Criteriul orientativ este plata unei alocații de întreținere mai mari decât venitul de subzistență și sub nivelul unei alocații de întreținere adecvate. Venitul de subzistență se recalculează periodic și versiunea aplicabilă este publicată pe [site-ul judiciar oficial al Austriei](#).

Condiții pentru acordarea de asistență judiciară victimelor

În cazul în care nu are dreptul la asistență judiciară (*Prozessbegleitung*) în temeiul articolului 66b din Codul austriac de procedură penală, un reclamant parte civilă are dreptul să obțină asistență judiciară în cazul în care

- nu își poate permite să fie reprezentat de un avocat fără ca acest lucru să-i afecteze resursele necesare pentru subzistență (a se vedea observațiile de mai sus cu privire la nivelul resurselor necesare), și
- reprezentarea de către un avocat este în interesul administrării justiției, în special în interesul executării corespunzătoare a cererilor, în vederea evitării unor proceduri civile distincte ulterioare.

Condiții pentru acordarea de asistență judiciară inculpaților

Pe lângă condițiile financiare, asistența judiciară trebuie să fie în interesul administrării justiției, în special în interesul unei apărări corespunzătoare.

Se consideră că desemnarea unui avocat al apărării este, în orice caz, în interesul administrării justiției atunci când:

- apărarea este absolut necesară (*notwendige Verteidigung*) în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) din Codul de procedură penală (a se vedea mai jos), în cazul în care inculpatul are deficiențe de vedere, de auz, de vorbire sau un alt handicap sau nu cunoaște suficient de bine limba oficială utilizată de instanță și, ca urmare, nu se poate apăra singur,
- în procedurile de recurs,
- atunci când cauza presupune circumstanțe de fapt și de drept complexe.

În cauzele în care apărarea este absolut necesară, inculpatul trebuie să fie reprezentat de un avocat al apărării. Apărarea este absolut necesară în următoarele situații [articolul 61 alineatul (1) din Codul de procedură penală]:

- în timpul perioadei în care inculpatul este plasat în arest preventiv (punctul 1);
- pe parcursul procedurilor de izolare într-un centru de medicină legală în temeiul articolului 21 din Codul penal (punctul 2);
- în cazul procedurilor judiciare care vizează închiderea într-o instituție privată de libertate pentru infractori care suferă de dependență și care au nevoie de reabilitare sau într-o instituție pentru infractori recidiviști periculoși (punctul 3);
- în cazul procedurilor judiciare în fața unei instanțe la nivelul landului, formată din judecători consultanți sau dintr-o curte de jurați (punctul 4);
- în cazul procedurilor judiciare în fața unei instanțe la nivelul landului formată dintr-un singur judecător, atunci când inculpatul este pasibil de o pedeapsă mai mare de trei ani de închisoare, cu excepția infracțiunii de pătrundere prin efracție prevăzută la articolul 129 alineatul (2) punctul (1) din Codul penal al Austriei (*Strafgesetzbuch* – StGB) și de primire de bunuri furate prevăzută la articolul 164 alineatul (4) din Codul penal (punctul 5);
- în cazul unei audieri în procedură contradictorie (§ 165), în cazul în care aceasta face parte din apărarea absolut necesară în cadrul procedurilor judiciare, în conformitate cu punctele 3-5 (punctul 5a);
- într-o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de o instanță formată din judecători consultanți sau de o curte cu jurați (punctul 6);
- pentru depunerea unei cereri de rejudecare și la orice ședință de judecată publică privind o astfel de cerere (punctul 7).

Proceduri judiciare gratuite

Pentru a le proteja drepturile persoanelor afectate, pe parcursul procedurilor penale este disponibilă asistența psihosocială și judiciară, la cerere, în mod gratuit, pentru următoarele tipuri de victime:

- victimele actelor de violență, ale amenințărilor periculoase, ale infracțiunilor sexuale sau ale infracțiunilor săvârșite prin exploatarea dependenței personale;
- soțul/soția, partenerul înregistrat, partenerul de viață, ruda în linie directă, fratele sau sora și alte persoane aflate în întreținerea unei persoane al cărei deces ar fi putut fi cauzat de o infracțiune sau alte rude care au fost martori ai infracțiunii;
- victimele infracțiunilor de terorism;

- victimele urmăririi în scopul hărțurii, ale hărțurii continue prin telecomunicații sau ale unui sistem informatic sau ale incitării;
- victimele defăimării, ale unor acuzații de infracțiuni care au fost deja respinse ca nefondate, ale insultei și calomniei, în cazul în care există anumite motive pentru a presupune că o astfel de faptă a fost săvârșită prin intermediul telecomunicațiilor sau prin utilizarea unui sistem informatic;
- minorii care au fost martori ai unor acte de violență în cercul lor social (violență în familie, violență împotriva copiilor).

Victimele infracțiunilor sexuale cu vârsta sub 14 ani au dreptul la asistență acordată în mod gratuit în toate cazurile, nefiind necesară depunerea unei cereri. Asistența psiho-socială vizează pregătirea victimei pentru participarea la proceduri și pentru stresul emoțional cauzat de acestea. Asistența psiho-socială și asistența judiciară sunt oferite de organizații pentru sprijinul victimelor contractate de Ministerul Federal al Justiției în temeiul articolului 66 alineatul (3) din Codul de procedură penală.

În procedurile necontencioase, nu se percep taxe pentru *desemnarea unui reprezentant legal special (Erwachsenenvertreterin/Erwachsenenvertreter)* sau în cazul procedurilor care vizează încredințarea și dreptul de vizitare. De asemenea, nu se percep taxe pentru procedurile desfășurate în temeiul Legii privind închiderea într-o instituție privativă de libertate (*Unterbringungsgesetz*) sau în temeiul Legii privind internarea în instituții de îngrijire (*Heimaufenthaltsgesetz*). În cazul în care o parte în cadrul procedurilor are venituri scăzute și o situație precară a bunurilor în raport cu taxele care trebuie achitate, asistența judiciară poate fi acordată sub forma unei scutiri temporare de la taxele judiciare. Nivelul scutirii acordate depinde de cererea înaintată și este la libera apreciere a instanței.

Când trebuie să achite partea căzută în pretenții costurile suportate de partea care are câștig de cauză?

Proceduri contencioase

În cadrul procedurilor civile (inclusiv cauzele comerciale), costurile sunt reglementate de Codul austriac de procedură civilă. Acesta prevede că, în general, fiecare parte trebuie să achite inițial costurile survenite în urma implicării lor în proceduri. Costurile suportate în comun se repartizează inițial în mod egal între părți. Atunci când instanța se pronunță asupra cauzei, aceasta emite și o decizie cu privire la cheltuielile de judecată. Principiul aplicat este cel conform căruia cheltuielile de judecată se acordă părții care are câștig de cauză. Partea căzută în pretenții în toate privințele trebuie să despăgubească cealaltă parte pentru toate onorariile și costurile suportate de aceasta care au fost necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a trimerii în judecată sau pentru apărare. În cazul în care părțile au avut câștig de cauză pentru unele cereri și au căzut în pretenții pentru alte cereri, costurile se compensează reciproc sau sunt repartizate în mod proporțional.

Derogarea de la principiul conform căruia cheltuielile de judecată se acordă părții care are câștig de cauză se justifică în anumite cazuri:

- în cazul căderii în pretenții cu privire la un capăt de cerere relativ minor, dacă partea acțiunii care a fost respinsă nu a generat costuri specifice;
- în cazul în care valoarea obiectului cererii este stabilită de experți sau este la libera apreciere a instanței, iar costurile urmează a fi compensate reciproc;
- în cazul în care conduita pârâtului nu a constituit un motiv pentru intentarea acțiunii, iar acesta a recunoscut cererea încă de la început; și
- dacă motivul pentru care un proces este anulat sau este declarat nul și neavenit este atribuit uneia dintre părți, este posibil ca partea respectivă să fie obligată la achitarea costurilor integrale.

Proceduri necontencioase

Cauzele privind dreptul familiei (proceduri privind obligația de întreținere, dreptul de vizitare și încredințarea, precum și divorțul prin acordul soților) sunt soluționate prin proceduri necontencioase. Normele generale privind costurile în procedurile necontencioase se regăsesc în § 78 din Legea privind procedurile necontencioase. Cu toate acestea, există excepții de la aceste norme în cazul unor numeroase tipuri de proceduri. Și în acest caz se aplică în mod normal principiul conform căruia cheltuielile de judecată se acordă părții care are câștig de cauză, însă aceste cheltuieli pot fi acordate diferit din motive de echitate. În cazul în care nu se solicită despăgubiri,

cheltuielile suportate din veniturile proprii (de exemplu, onorariile experților) trebuie achitate proporțional cu rolul părții în cauză. În cazul în care acest rol nu poate fi stabilit, cheltuielile se împart în mod egal.

Detalii privind diferitele tipuri de proceduri (proceduri privind obligația de întreținere, dreptul de vizitare, încredințarea și divorțul):

1. În ceea ce privește procedurile de divorț, trebuie să se facă o diferențiere între divorțul neconsimțit și divorțul prin acordul soților.

Divorțul neconsimțit: în cazul divorțului neconsimțit se aplică dispozițiile speciale din Codul austriac de procedură civilă. Dacă niciuna dintre părți nu este găsită în culpă pentru divorț, costurile trebuie compensate reciproc. Dacă motivul pentru divorț este reprezentat de destrămarea căsniciei și hotărârea de divorț stabilește răspunderea unuia dintre soți pentru destrămarea căsniciei, atunci partea în culpă trebuie să achite costurile celeilalte părți.

Divorțul prin acordul părților: în cazul divorțului prin acordul părților se aplică normele procedurilor necontencioase. În acest caz, soții introduc două cereri identice în instanță. Întrucât nu există proceduri contradictorii, instanța nu pronunță o decizie privind cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate din venituri proprii trebuie suportate în mod egal de către părți.

1. Procedurile referitoare la dreptul de încredințare a copilului și la dreptul de vizitare sunt, de asemenea, proceduri necontencioase. În temeiul unei clauze derogatorii [articolul 107 alineatul (5) din Legea privind procedurile necontencioase], cheltuielile suportate în cadrul acestor proceduri nu se rambursează.
2. În temeiul unei clauze derogatorii suplimentare [articolul 101 alineatul (2) din Legea privind procedurile necontencioase], cheltuielile suportate în procedurile care vizează cereri de alocație de întreținere pentru copiii minori nu se rambursează.

Proceduri penale

În procedurile penale, orice persoană care este reprezentată de un avocat al apărării sau de un alt reprezentant trebuie să suporte costurile proprii de reprezentare prin avocat, chiar dacă avocatul a fost desemnat de către instanță [articolul 393 alineatul (1) din Codul de procedură penală].

O hotărâre de condamnare a inculpatului trebuie să dispună, de asemenea, achitarea de către inculpat a costurilor procedurilor penale [articolul 389 alineatul (1) din Codul de procedură penală]. În temeiul [articolului 381 alineatul \(1\) din Codul de procedură penală](#), în cadrul procedurilor penale pot fi suportate următoarele costuri:

1. o taxă forfetară ca parte a costurilor procedurilor penale altele decât cele descrise în continuare, inclusiv costurile anchetei și ale măsurilor dispuse de procuror sau de către instanță pentru efectuarea actelor oficiale. Contribuția forfetară este stabilită după cum urmează: pentru procesele în fața unei instanțe la nivelul landului care sunt judecate de o curte cu jurați, între 500 EUR și 10 000 EUR; pentru procesele în fața unei instanțe la nivelul landului care sunt judecate de judecători consultanți, între 250 EUR și 5 000 EUR; pentru procesele în fața unei instanțe la nivelul landului care sunt judecate de un singur judecător, între 150 EUR și 3 000 EUR; iar pentru procesele în fața unei instanțe cantonale, între 50 EUR și 1 000 EUR;
2. onorariile experților, precum și, în general, onorariile eventualilor interpreți;
3. costuri pentru informații, rapoarte sau avize din partea autorităților publice;
4. costuri pentru transportul inculpatului sau al martorilor din străinătate și costuri pentru martorii din străinătate citați să se prezinte la proces;
5. costuri generate de un ordin de indisponibilizare și costuri pentru informații privind conturi bancare, pentru confiscarea corespondenței, pentru informații privind date de telecomunicații și pentru interceptarea telecomunicațiilor;
6. costuri legate de executarea pedepsei, inclusiv costuri pentru transferul deținuților către un sistem penitenciar din țară sau din străinătate, cu excepția costurilor aferente executării unei măsuri privative de libertate;
7. taxe judiciare aferente procedurilor penale;
8. costuri aferente onorariilor avocatului apărării sau ale altor reprezentanți;
9. o sumă forfetară referitoare la costurile pentru asistența acordată victimei, în cuantum de până la 1 000

EUR.

Cu excepția costurilor menționate la punctele 3, 7 și 9 de mai sus, aceste costuri sunt achitate în avans de autoritățile federale. Atunci când hotărăște sumele forfetare menționate la punctul 9 primul paragraf, instanța ține seama de situația materială a persoanei răspunzătoare. Costurile pentru serviciile unui interpret nu trebuie rambursate de către inculpat.

Cu toate acestea, articolul 391 alineatul (1) din Codul de procedură penală prevede recuperarea costurilor procedurilor penale de la persoana condamnată numai în cazul în care acest lucru nu pune în pericol resursele necesare pentru ca persoana condamnată și familia acesteia să mențină un nivel de trai decent sau capacitatea acesteia de a achita despăgubiri pentru prejudiciile produse în urma infracțiunii. În cazul în care costurile nu pot fi recuperate întrucât persoana condamnată nu dispune de resursele necesare, instanța poate declara costurile ca fiind nerecuperabile. Atunci când instanța constată că respectivele costuri vor deveni recuperabile în viitor, însă nu sunt recuperabile în prezent, capacitatea economică a persoanei în cauză trebuie să fie reevaluată după o anumită perioadă. Termenul de prescripție stabilit prin lege pentru recuperarea costurilor este de 5 ani de la pronunțarea hotărârii definitive în cadrul procesului. În cazul în care instanța decide că persoana condamnată trebuie să suporte costurile procedurilor, iar ulterior se dovedește că aceasta nu este capabilă să le achite, autoritățile competente pot să prelungească termenul de plată, să accepte plata în rate sau să reducă valoarea costurilor.

În cazul în care persoana condamnată este obligată prin hotărâre a instanței penale să achite cel puțin despăgubiri parțiale unui reclamant parte civilă, aceasta trebuie să ramburseze, de asemenea, costurile suportate de reclamantul parte civilă în legătură cu procedura penală.

În conformitate cu § 393a din Codul de procedură penală, un inculpat care a fost achitat poate solicita autorităților federale o contribuție pentru achitarea costurilor aferente onorariului avocatului apărării. Aceasta acoperă cheltuielile suportate efectiv din veniturile proprii și o sumă forfetară pentru costurile aferente costurilor cu avocatul apărării. Suma forfetară se determină în funcție de amploarea și de complexitatea apărării, precum și în funcție de sfera de cuprindere a serviciilor necesare și corespunzătoare furnizate de către avocatul apărării și nu trebuie să depășească următoarele sume: pentru procesele în fața instanței la nivelul landului care sunt judecate de o curte cu jurați, 10 000 EUR; pentru procesele în fața instanței la nivelul landului care sunt judecate cu judecători consultanți, 5 000 EUR; pentru procesele în fața instanței la nivelul landului care sunt judecate de un singur judecător, 3 000 EUR; și pentru procesele în fața instanței cantonale, 1 000 EUR.

În cazul în care procedurile penale au fost inițiate prin punere sub acuzare privată sau la cererea unui reclamant parte civilă în temeiul § 72 din Codul de procedură penală și nu au condus la o condamnare, acuzatorul privat sau reclamantul parte civilă au obligația să achite toate costurile generate de introducerea sau de continuarea acțiunii. În cazul în care procedurile penale se încheie cu o tranzacție judiciară (*Diversion*) (articolele 198-209 din Codul de procedură penală), reclamantul parte civilă nu are obligația de a achita vreun cost.

Onorariile experților

În procedurile civile contencioase (inclusiv în cauzele comerciale), onorariile experților se compensează reciproc sau se împart în mod proporțional în funcție de măsura în care o parte are câștig de cauză sau este căzută în pretenții [articolul 43 alineatul (1) din Codul de Procedură Civilă].

În procedurile contencioase de divorț, dacă hotărârea nu stabilește culpa, cheltuielile suportate din veniturile proprii trebuie compensate. În cazul în care una dintre părți a achitat mai mult de jumătate din cheltuieli, cealaltă parte trebuie să ramburseze suma plătită în plus. Cu toate acestea, dacă se stabilește culpa unuia dintre soți, partea respectivă trebuie să ramburseze celeilalte părți cheltuielile legate de onorariile experților.

Toate onorariile experților achitate inițial din fonduri publice trebuie rambursate instanței de către părțile care le-au determinat sau în al căror interes a fost introdusă acțiunea oficială, în cazul următoarelor proceduri: procedurile de divorț prin acordul soților, procedurile referitoare la dreptul de încredințare a copilului și la dreptul de vizitare și procedurile privind cererile de alocație de întreținere pentru copiii minori. În cazul în care obligația de rambursare a costurilor revine mai multor persoane, acestea răspund în solidar [articolul 1 alineatul (5) din Legea privind plățile judiciare (*Gerichtliches Einbringungsgesetz* – GEG) coroborat cu articolul 2 alineatul (1) din aceeași lege].

Cuantumul onorariilor experților este reglementat de Legea privind dreptul la onorarii. Fiecare caz în parte depinde de conținutul și de domeniul de aplicare al raportului solicitat de instanță.

În procedurile penale, onorariile experților fac parte din costurile procedurilor penale [articolul 381 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură penală], care, în conformitate cu articolul 389 alineatul (1) din Codul de procedură penală, trebuie să fie suportate de persoana condamnată. Onorariile experților sunt stabilite de către instanță sau de către procuror și sunt achitate în avans de autoritățile federale.

Onorariile traducătorilor și interpreților

Explicațiile de mai sus se aplică, de asemenea, în cazul onorariilor traducătorilor și interpreților.

Documente relevante

[Studiu privind transparența costurilor: Austria](#) (829 Kb)

Linkuri utile

[§ 32 din Legea privind taxele judiciare](#)

Ultima actualizare: 20/10/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.